

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 24/2015-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. januára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť V. Š., zastúpeného advokátom JUDr. Bernardom Medárom, Dubová 4, Humenné, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Obecného zastupiteľstva B. č. 146/2013 z 13. decembra 2013, ktorým neschválilo zhotovovanie videozáznamov z rokovania Obecného zastupiteľstva B., a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. Š. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. decembra 2014 doručená sťažnosť V. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Bernardom Medárom, Dubová 4, Humenné, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv (ďalej len „dohovor“) a základných slobôd uznesením Obecného zastupiteľstva B. č. 146/2013 z 13. decembra 2013 (ďalej aj

„uznesenie obecného zastupiteľstva“), ktorým neschválilo zhotovovanie videozáznamov z rokovania Obecného zastupiteľstva B. (ďalej len „obecné zastupiteľstvo“).

Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva:

«Sťažovateľ... podal písomnú žiadosť obci B. o zhotovovanie videozáznamov z rokovania obecného zastupiteľstva zo dňa 06.12.2013, ktorá bola doručená dňa 06.12.2013.

Obecné zastupiteľstvo obce B. konalo dňa 13.12.2013 riadne, verejné zasadnutie. Na zasadnutí sa malo, okrem iného rozhodnúť o žiadosti sťažovateľa zo dňa 06.12.2013 na zhotovovanie videozáznamov z rokovania obecného zastupiteľstva.

Tomuto zasadnutiu konanému 13. decembra 2013 predsedal starosta obce B. pán J. V. Sťažovateľ sa tohto zasadnutia zúčastnil ako predstaviteľ verejnosti a ako volič s trvalým pobytom na území obce B., keďže sa mala v rôznom prerokovať jeho predmetná žiadosť zo dňa 06.12.2013 o zhotovovanie videozáznamov z rokovania obecného zastupiteľstva. Počas tohto zasadnutia sťažovateľ zároveň uplatnil svoje základné právo na informácie tak, že si vyhotovoval zvukovo-obrazový záznam zo zasadnutia pomocou videokamery. Keď starosta... zistil, že sťažovateľ vyhotovuje zvukovo-obrazový záznam z verejného zasadnutia, dal príkaz vypnúť kameru a následne dal hlasovať o tom či obecné zastupiteľstvo schváli zhotovovanie videozáznamov z rokovania obecného zastupiteľstva, a to i napriek tomu, že jeden poslanec sa vyjadril, že sťažovateľ má právo takýto videozáznam z rokovania obecného zastupiteľstva zhotovovať. Na to obecné zastupiteľstvo schválilo Uznesenie č. 146/2013 zo dňa 13.12.2013, podľa ktorého:

„Obecné zastupiteľstvo neschvaľuje zhotovovanie videozáznamov z rokovania obecného zastupiteľstva“.»

Sťažovateľ poukazuje na to, že „Právo na informácie sa nepriznáva iba ako pasívne právo informáciu dostať, ale aj ako aktívne právo informácie vyhľadávať. Podmienky obmedzenia základného práva na informácie ustanovené v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR sa týkajú prijímania a vyhľadávania informácií oprávnenou osobou, nie povinnosti orgánu verejnej moci ustanovenej čl. 26 ods. 5 Ústavy SR. Orgán verejnej moci je pri uplatnení čl. 26 ods. 4 ústavy iba povinný strpieť, že oprávnená osoba informácie o jeho činnosti vyhľadáva a nesmie konaniu osoby vyhľadávajúcej informácie klásť prekážky, obmedzovať získavanie

informácií o svojej činnosti spôsobom alebo za podmienok presahujúcich režim určený čl. 26 ods. 4 Ústavy SR...

Sťažovateľ uplatnil právo na informácie, ktoré má právo získať vlastným konaním, pokiaľ neporušuje podmienky ustanovené čl. 26 ods. 4 Ústavy SR.

Z úpravy čl. 26 ods. 2 Ústavy SR možno vyvodit', že právo na informácie má tri zložky, a to vyhľadávanie, prijímanie a rozširovanie informácií. "

Podľa názoru sťažovateľa «... obecné zastupiteľstvo v obci B. v krátkom časovom intervale opakovane, permanentne a doposiaľ nepretržite za sebou porušuje jeho základné právo na prijímanie informácií. Obecné zastupiteľstvo porušilo sťažovateľovo základné právo na prijímanie informácií, keď schválilo uznesenie č. 146/2013 zo dňa 13. decembra 2013 „nedovoľujúce zhotovovanie videozáznamov z rokovania obecného zastupiteľstva“, vlastne navždy. Obecné zastupiteľstvo porušuje sťažovateľovo základné právo na prijímanie informácií, keď za účelom „vymáhania vykonateľnosti“ svojho uznesenia č. 146/2013 sa pokúsilo skončiť zasadnutie obecného zastupiteľstva pokiaľ nebude vypnutý záznam videokamery...

V okolnostiach prípadu obecné zastupiteľstvo obce B. nevydalo všeobecne záväzné nariadenie, ktorým by vo fáze tvorby práva porušilo úpravu čl. 26 ods. 4 Ústavy SR. Vo fáze aplikácie práva schválilo uznesenie č. 146/2013 zo dňa 13.12.23013, ktoré nemá základ v zákone a ktorým aj do budúcnosti dochádza k porušeniu základného práva sťažovateľa, takže porušenie základného práva sťažovateľa ku dňu podaniu sťažnosti trvá. Tým sa v okolnostiach prípadu nesplnila formálna podmienka pre obmedzenie sťažovateľovho práva na informácie v súlade s čl. 26 ods. 4 Ústavy SR...

Sťažovateľ v tejto súvislosti poukazuje na nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 57/00: „Keďže nejestvuje také obmedzenie práva na informácie, ktoré by na úrovni zákona umožňovalo zasahovať do práva na informácie z verejného zasadnutia mestského zastupiteľstva, nie je naplnená základná podmienka čl. 26 ods. 4 ústavy pre možnosť obmedziť právo na informácie.“

V nadväznosti na to je sťažovateľ toho názoru, že „Postup poslancov obecného zastupiteľstva obce B. a starostu, ktorý viedol rokovanie obecného zastupiteľstva na zasadnutí konanom 13. decembra 2013 bol vo vzťahu k uplatneniu sťažovateľovho práva na

prijímanie informácií celkom svojvoľný. ... Zmarenia prijímania informácií sa obecné zastupiteľstvo v obci B. dopustilo voči sťažovateľovi, keď zabránilo zhotovovanie videozáznamov z rokovania obecného zastupiteľstva natrvalo do budúcnosti, aby zamedzilo ďalšiemu prijímaniu informácií o veciach prerokovaných a rozhodovaných na zasadnutí konanom 13. decembra 2013 a na ďalších zasadnutiach obecného zastupiteľstva obce B..

Sťažovateľ poukazuje aj na to, že „Základnou podmienkou obmedzenia ľudského práva prijímať a rozširovať informácie zaručeného podľa čl. 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je ustanovenie zákona, ktoré obmedzenie umožňuje. Sťažovateľ argumentuje i k porušeniu ochrany priznanej podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR už uviedol, že zákonné ustanovenie umožňujúce obmedzenie prijímania informácií na verejnom zasadnutí zastupiteľstva obce neexistuje. Preto obecné zastupiteľstvo v obci B. postupom uplatneným v okolnostiach prípadu porušilo aj čl. 10 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“.

... Sťažovateľ súčasne žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia „z dôvodu, že samé rozhodnutie o porušení jeho základného práva na prístup k informáciám v okolnostiach prípadu nemá povahu dostatočnej satisfakcie. Porušenie jeho základného práva sa nedá napraviť konštatovaním poškodenia sťažovateľa. Sťažovateľ utrpel psychickú ujmu spočívajúcu v pocitoch márnosti, nespravodlivosti a krivdy, že v rozhodnom čase, a to aj v súčasnosti nedosiahol spravodlivú ochranu svojich práv a právom chránených záujmov. Kompenzáciou za túto ujmu je primerané finančné zadosťučinenie, o ktoré sťažovateľ žiada.“.

S ohľadom na uvedené si sťažovateľ uplatňuje primerané zadosťučinenie v tomto prípade vo výške 3.300,- Eur... sťažovateľ považuje za významné z pohľadu verejného záujmu šiju aspoň v tejto miere uplatniť.».

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo V. Š... na prijímanie a rozširovanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Obecného zastupiteľstva obce B. č. 146/2013 zo dňa 13. decembra 2013, ktorým neschválilo zhotovovanie videozáznamov z rokovania obecného zastupiteľstva porušené bolo.

2. *Uznesenie Obecného zastupiteľstva obce B. č. 146/2013 zo dňa 13. decembra 2013, ktorým neschválilo zhotovovanie videozáznamov z rokovania obecného zastupiteľstva porušené zrušuje.*

3. *V. Š. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 3.300,- €..., ktoré mu je Obec B. povinná vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

4. *V. Š. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia – trovy konania do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu, ktoré mu je Obec B. povinná vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. “*

Sťažovateľ zároveň navrhol rozhodnúť o „... odložení vykonateľnosti uznesenia Obecného zastupiteľstva obce B. č. 146/2013 zo dňa 13. decembra 2013, ktorým neschválilo zhotovovanie videozáznamov z rokovania obecného zastupiteľstva, nakoľko nie je to v rozpore s dôležitým verejným záujmom lebo výkon tohto uznesenia by pre sťažovateľa znamenal väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti až do právoplatného skončenia konania v tejto veci.

Sťažovateľ sa súčasne domáha toho, aby ústavný súd uložil - orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného uznesenia Obecného zastupiteľstva obce B. č. 146/2013 zo dňa 13. decembra 2013, ktorým neschválilo zhotovovanie videozáznamov z rokovania obecného zastupiteľstva a aby tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným uznesením Obecného zastupiteľstva obce B. č. 146/2013 zo dňa 13. decembra 2013, ktorým neschválilo zhotovovanie videozáznamov z rokovania obecného zastupiteľstva. “.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

V zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 26 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 10 ods. 1 dohovoru malo dôjsť uznesením obecného zastupiteľstva č. 146/2013 z 13. decembra 2013. Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 10. decembra 2014.

Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľ sa ochrany svojich už označených práv domáhal až po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Pokiaľ sťažovateľ tvrdí, že lehota na podanie sťažnosti bola zachovaná, pretože porušovanie jeho práv naďalej trvá, ústavný súd uvádza, že napadnutým uznesením obecné zastupiteľstvo rozhodlo o žiadosti sťažovateľa zo 6. decembra 2012, ktorou žiadal

„o vysielanie a zhotovovanie videozáznamov z rokovaní obecného zastupiteľstva B. prostredníctvom káblovej televízie v obci v priamom prenose...“. Z takto formulovanej žiadosti sťažovateľa je zrejmé, že sťažovateľ nežiadal obecné zastupiteľstvo o súhlas so zhotovovaním videozáznamov, ako to tvrdí v sťažnosti, ale žiadal, aby obecné zastupiteľstvo samo zabezpečilo zhotovovanie videozáznamov a ich vysielanie v káblovej televízii. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie obecného zastupiteľstva nemožno vykladať tak, že sa ním zakázalo zhotovovanie videozáznamov z rokovaní obecného zastupiteľstva sťažovateľovi do budúcnosti.

Zároveň ústavný súd uvádza, že sťažovateľ v petite sťažnosti nenamieta porušenie svojich základných a iných práv postupom obecného zastupiteľstva, resp. starostu, ktorým bol donútený ukončiť zhotovovanie videozáznamu na rokovaní obecného zastupiteľstva 13. decembra 2012. Avšak aj v prípade, že by tento postup obecného zastupiteľstva namietal, bolo by potrebné jeho sťažnosť odmietnuť ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2015